लतिका विशेषांक

<-ºÉÉ‡½¡ªÉ |ÉEÒÉ„ÉxÉ

६ एप्रिल, २००९ (अंक २१)

"º´ÉÉ¨ÉÒ ‡¡Éx½Ò VÉMÉÉSÉÉ, +É< ‡´ÉxÉÉ ‡¦ÉEòÉ®Ò"

±É‡¡ÉEò´É®¡ÉÒ ¢ò±É =¨É±É¡É
ºÉVÉxÉÉSÉ ¡É º´É{xÉ ¢ò±É¡É
+„ÉÒ ±É‡¡ÉEòÉ +É< VÉhÉ
+É< ¡ÉVÉ ¨ÉÒ EòÉªÉ ¨½hÉ

¡ªÉÉ +É<ºÉSÉ º¨ÉÌ{É¡É ½É +Éò!

ªÉÉ +EòÉ¡É´ÉÉSÉÉ –

- +É< ‡´É¹ÉªÉÒ J{É EòÉ½Ò
- +‡¡É‡lÉ ºÉ{ÉÉnEòÉ‡´É¹ÉªÉÒ... lÉÉb EòÉ½Ò
- 'xÉ´É®ºÉ®MÉ' EòÉ´ªÉº{ÉvÉ‡´É¹ÉªÉÒ, ºÉ´É EòÉ½Ò

ºÉ{ÉÉnEò
सारंग भणगे (पुणे)

+‡¡ÉlÉÒ ºÉ{ÉÉnEò
अलकाताई पाटील (मुंबई)

ºÉ½ ºÉ{ÉÉnEò
स्वप्ना कोल्हे (नाशिक)
अहं ब्रह्मास्मी (पुणे)
सोनाली घाटपांडे (पुणे)
रेणूका रेपाळ (अमेरिका)
सुरुची नाईक (नागपूर)
आनंद माने (सोलापूर)
नाम गुम जायेगा (ठाणे)
सचिन काकडे (मुंबई)

+É< +É`ÉiÉ ¨É±ÉÉ

आई आठवते मला

तुझ्या हाताची भाकर

आता तरसते मन

गोड लागे ना साखर

आई स्पर्श तुझा

जसं चांदणं नभीचं

सा-या जगाची किमया

नाही विसरु कधीच

आज हाक दे पुन्हा तु

पुन्हा अंगाई गाऊन

कधीची माझी नीज

गेली वैरीण होऊन

आई विना ग भिकारी

खरी जगाची ही रीत

कशी आगळी-वेगळी

माय-लेकराची प्रीत

ºÉiÉÉ¹É ¶ÉbMÉVÉ®

+É< {É®iÉxÉ ªÉ

आज पहाटेच्या सरी

आल्या कितीकं गं चोची

मला कळेनासं सारे

गीत कोणतं गं गाती

देई चोचीमधे चोच

माय बिलगे जीवाला

ठेवी साऊली ती मागे

जाता पुढच्या वाटेला

दाणे टिपता टिपता

कुठे गेली ती साऊली

का चुकले पाऊल

माझी लवता पापणी?

ऊर भरून काहूर

ओढे ओघळे डोळ्यांनी

साद घालू कशी तुला

माझ्या मुक्या या बोलांनी

तुझं इवलं पाखरु

नाही भुकेलं दाण्याला

आई परतून ये

प्रेम न साहे जीवाला।

ªÉÉä‡MÉiÉÉ n„É¨ÉJÉ.

+É< ¨ÉÉZÉÒ

प्रेमाचा निर्झर

मायेचा पाझर

संकटात हजर

आई माझी...

जखम मला

वेदना तीला

वात्सल्य झुला

आई माझी...

हक्काचा विसावा

देवच असावा

स्वर्ग भासावा

आई माझी...

मधुर अंगाई

रेशमी दुलई

शब्द गीताई

आई माझी...

‡xÉiÉÒxÉ {É´ÉÉ®

कृष्ण गोजिरा लडीवाळा

कृष्ण गोजिरा लडीवाळा,
पायात चांदीचा वाळा
खोड्या करण्यात रममाण,
यशोदेचा, जीव कि प्राण.

श्यामल, सुंदर रूप मनोहर,
मोर, मुकुट, पितांबर सुंदर,
गुण करी, अन् दुडुदुडु धावे,
लीला बघता, चित्त हरावे.

यशोदेच्या अंगणी नाचे मधुसूदन,
वाळा वाजे रुणुझुणु रुणुझुणु
नाचे जग वंदन, नाचे आनंद घन,
नाचे कमलनयन, नाचे गोपी जीवन.

नाचे निल घन तन, नाचे यदुनंदन,
नाचे सखे सवंगडी, नाचे सारे वृंदावन,
धन्य यशोदा, धन्य सारे वृंदावन,
गोजि-या, लडिवाळाच्या लीला पाहुन.

अविनाश जोशी

.. .. .. आई .. .. ..

या माझ्या ग हृदय अंतरी
वसते तू आई
कितीही असू दे दुःख तरीही
हसते तू आई

किती शांत अन किती संयमी
तुझा स्वभाव
चिडलेली कधी रागावलेली
नसते तू आई

फणफणत्या तापाने मी
झोपत नाही जेव्हा
मग जवळ रात्रभर जागत
वसते तू आई

येती अपुल्या जेव्हा वादळ
दुःखाचे
वनुन आमची ढाल सावरते तू
आई

होता कुठे अपघात वा घडता
अनर्थ काही
हुरहुर होते मनात अन
गहिवरते तू आई

तू वात्सल्याची मूर्ती अन
सागर ममतेचा
अमुच्यावर मायेची ओंजळ
धरते तू आई

समईच्या ज्योतीत नांदते
तुझीच प्रतिमा
सदैव तुळशिपाशी तेवत
असते तू आई

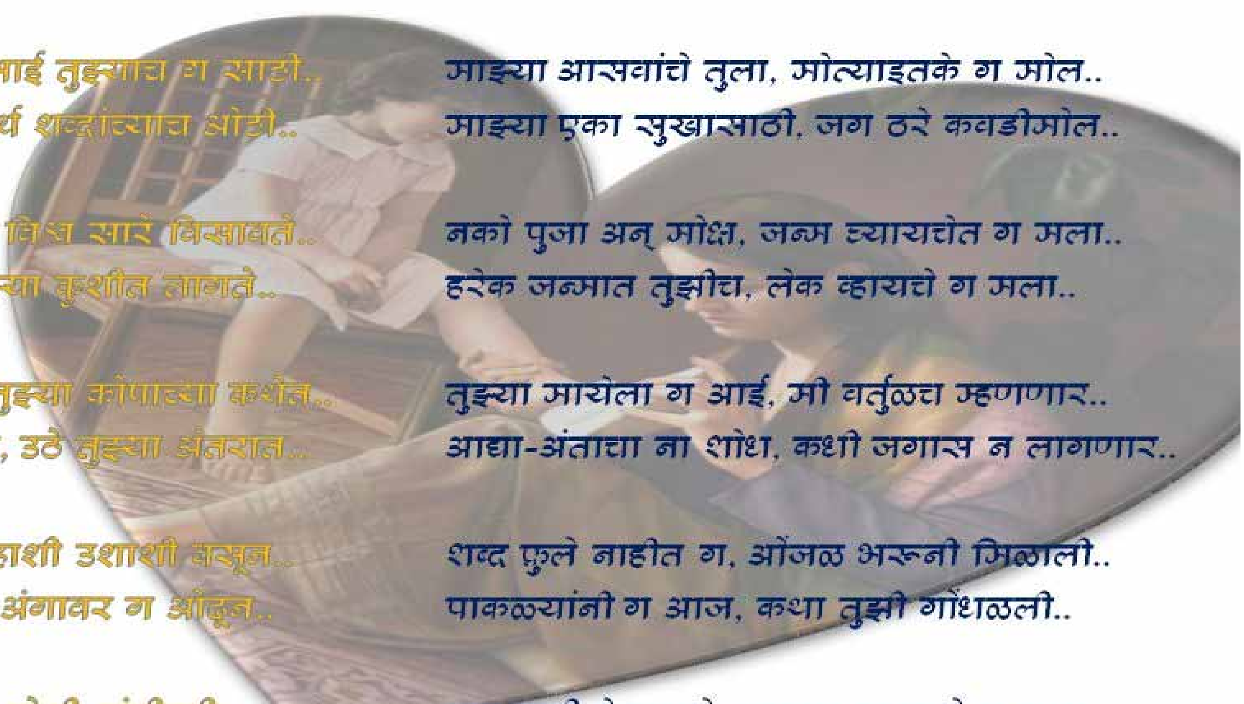
मग मंदिरात दर्शनास तू
आम्ही का जावे?
भगवंताच्या रूपात आम्हा
दिसते तू आई...

प्रशांत मडपूवार

आई.. ..शोभाई

रेणुका @ एक झोका चुके काळजाचा.

शब्द फुले शोधते, शोभाई तुझ्याच ग साठी..
का सापडेना मला, अर्थ शब्दांच्याच ओठी..

तुझ्या मायेच्या उबेत, विश्व सारे विसावते..
चिंतेस शांत झोप, तुझ्या कुशीत लागते..

अर्थ किती दडला ग, तुझ्या कोपाच्या कवेत..
धपाट्याची आधी लय, उठे तुझ्या अंतरात..

रात्रं-दिनी तू जागे, रहाशी उशाशी बसून..
दुखणे घेशी लेकराचे, अंगावर ग ओढून..

वेळ येताच ग आई, तू होशी खंबीरही..
लेकरासाठी आपल्या, तुझी नजर घार होई..

माझ्या आसवांचे तुला, सोन्याइतके ग मोल..
माझ्या एका सुखासाठी, जग ठरे कवडीमोल..

नको पुजा अन् मोक्ष, जन्म घ्यायचेत ग मला..
हरेक जन्मात तुझीच, लेक व्हायचे ग मला..

तुझ्या मायेला ग आई, मी वर्तुळच म्हणणार..
आद्य-अंताचा ना शोध, कधी जगास न लागणार..

शब्द फुले नाहीत ग, ओंजळ भरूनी मिळाली..
पाकळयांनी ग आज, कथा तुझी गोंधळली..

ऋण नाही फेडायचे, त्यातच रहायचे ग मला..
शोभाई तुझ्यासारखीच, आई व्हायचे ग मला..

iÉ
1ÉÉ
®
VÉÉ
„ÉÒ

¨ÉÉªÉSÉÒ MÉÉb MÉÉb
½ÉEÒ ¨ÉÉZÉÒ +É<
UÉ]ºÉ MÉÉ±É MÉÉ±É
xÉÉEÒ ¨ÉÉZÉÒ +É<

MÉ®MÉ^É ¨É>ð iÉÉEÒ-
¦ÉÉiÉ ¨ÉÉZÉÒ +É<
EÒºÉÉiÉxÉ ‡¢ò®hÉÉ®É
½ÉiÉ ¨ÉÉZÉÒ +É<

iÉi´ÉÉSÉ vÉÉ®nÉ®
]ÉÉEÒ ¨ÉÉZÉÒ +É<
¦ÉÒiÉÒ PÉÉ±É´ÉhÉÉ®É
¸±ÉÉEÒ ¨ÉÉZÉÒ +É<

आईच जाणते,
बाळाच दुखण
आईलाच कळत,
बाळाच मागण...

आईपेक्षा उंच,
झाला बाळ जरी,
आईची कुशी,
स्वर्गाहून न्यारी ...

तीलाच समजत,
खोट खोट रडण...
हात तीचा फ़िरताच,
आईला बिलगण...

आई नि मुलात,
गुपित काही नसत,
नऊ महिने बाळ,
आईचा श्वास घेत...

अजब हे रसायन,
आई माय माऊली...
हे परमात्मा! सांग,
कुठे तुला गावली!...

+®É´Én (ºÉiÉÒ´É°ü{ÉÒ ®É¨É)

¨ÉÉªÉÒ ¨ÉÉªÉ +ÉxÉ iªÉÉSÉÒ ¨É¨¨ÉÒ

मायी माय पडली गरीबा घरी,
घासे भांडी आणी धुये धुनी,
मम्मी त्याची रईसा घरी,
करे पार्टी आन् खेले रम्मी....

माहा बाप लावे आकडा,
आन् सोबती देशीचा दनका....
त्याचा पप्पा रेसचा शाèकिन,
सोबतिले इंग्लिश वाईन....

आकडा हुकला देसी चढली,
का बाप कधे बदडून मायले....
माय लड लड लडे आनी सांगे,
बाबू लय दुखते रे अंग माहे....

रेसचा घोडा हारला आनी,
कंपनी बसली वाईनले का
पप्पा राहे दुसरीच्या घरी
मम्मी लडे... मè लुट गयी

माय खाए लातेचा मार
आन् दुखत राहे सारे अंग
मम्मी ले शब्दांचा मार ...
आन् होत राहे ते भी तंग....

असाच राह्यते ह्या
बापा-पप्पाच्या दुनियेत
माय राहो का मम्मी,
नशीबाची अलग अलग...
पण सारखीच कहानी ...

ºÉ‡xÉ±É VÉÉ„ÉÒ, xÉÉMÉ{É®.

+‡¡É¦ÉÒ ºÉ{ÉÉnùEòÒ‡´É¹ÉªÉÒ

नेटाक्षरी हे कवितांचे साप्ताहिक. मग या साप्ताहिकाच्या अतिथी संपादक या लौकिकार्थानं कवियित्री नाहीत, याचं कदाचित वाचकांना आश्चर्य वाटेल. परंतु, अलकाताई या विशाल काव्यसमुदायातील सर्वोत्कृष्ट काव्यरसिक आहेत. ३६-३७ हजारांच्या या समूहावर स्वतः कविता न लिहीता, इतरांना स्फूर्तीदायी ठरणारे उत्स्फुर्त रसग्रहण करणा-या या व्यक्तिला या अंकाचे अतिथी संपादक म्हणून आपल्यासमोर आणताना मला अतिशय आनंद होत आहे.

अलकाताई म्हणजे समूर्त विनय. त्यांनी अनेकदा विनयाने, त्या अशा अंकाला सुयोग्य अतिथी संपादक नाही असे म्हणूनही मी अत्यंत आग्रहाने त्यांना ही भूमिका स्विकारायला लावली.

कारण, फुलातील मकरंद वेचताना फुलपाखरू आणि ते फुल याचा एक रसानंदविलास चाललेला असतो. त्या अर्थाने फुल आणि फुलपाखरू दोघेही सृष्टीतील चमत्कारच असतात.

अलकाताईंनी आपल्या समरस रसग्रहणाने समूहावरील काव्यधुरंधरांना भुरळ पाडली आहे. कविमंडळी अलकाताईंच्या प्रतिसादाची प्रतिक्षा करीत असतात. म्हणून प्रस्तुत प्रयोजन योग्यच आहे.

+„ÉÉ +±ÉEòÉ¡ÉÉ< º´É¡É&‡´É¹ÉªÉÒ ºÉÉMÉ¡ÉÉxÉÉ ¨¨¼hÉ¡ÉÉ¡É -

"मी भावनाशील आणि संवेदनाशील मन असलेलं माणूस. उपजीविकेचं साधन म्हणून शासनाची सेवा करते. साहित्य-संगिताची आवड उपजतच. या दोन्ही प्रांतात प्रेमाने डुंबायला केव्हाही तयार. या प्रेमाचं एक माध्यम म्हणजे कविता.

मानसकन्येच्या आग्रहास्तव ऑर्कुटची सभासद झाले. त्यावेळी विशेष काही माहिती नव्हते. ऑर्कुटवर नित्यनेमाने काही कम्युनिटींची ओळख करून देतात. त्यात "मराठी कविता" समोर आली. बघता क्षणी प्रेमाचा ठेवा सापडला अशा जाणीवेतून आनंदाने आणि आèत्सुक्याने त्या कम्युनिटीची सभासद झाले. काही सेकंदातच श्री. नाम यांचा स्क्रॅप आला. त्यांच्या शब्दातली आपलेपणाने असं जाणवलं की मला आणखी एक कुटुंब सापडलं. तेव्हापासून ही कम्युनिटी मला माझ्या कुटुंबासारखि जिव्हाळा आणि प्रेम देते. ईथे काही जणांशी तर जुने ऋणानुबंध आहेत असे जाणवले. सुखाचे क्षण देणारा पारिजात, जो अखंड आनंदाची बरसात करतो, असं हे ठिकाण आहे. हरवून जाते मी 'मराठी कविता' च्या संगतीत. सुखावते, शिकते आणि आनंदात प्रवाहीत होते.

'मराठी कविता' आचंद्रसुर्य नांदो, अशीच मनोकामना करेन!"

½É ‡´ÉxÉÉ¨É±ªÉ +Eò ‡xÉªÉ‡¨É¡É ‡¨É³/hªÉÉºÉÉ `ò ¡ÉºÉSÉ ºÉSÉxÉÉ,+‡¦É|ÉÉªÉ,|É‡¡É‡GòªÉÉºÉÉ `ò.. netaksharee@gmail.com

‘नवरसरंग’: नवरस काव्यस्पर्धा मालिका

EòÉ´ªÉÉVÉ±ÉÒ +É‡hÉ ¨É®É`Ò Eò‡´ÉiÉÉ iÉ¨ÉSªÉÉºÉÉ`Ò PÉ>ðxÉ ªÉiÉ +É½iÉ

======================================

xÉ´É®ºÉ EòÉ´ªÉº{ÉvÉÉ ¨ÉÉ‡±ÉEòÉ

======================================

यात आहेत साहित्यातील नऊ रस प्रत्येक स्पर्धा एका रसावरील कवितांची

नऊ रस नऊ स्पर्धा एक महामालिकाच म्हणा ना !!!

दर महिन्याला एक रस तब्बल नऊ महिने चालणारे ही धम्माल !!!

काव्यस्पर्धेचा उद्देश ‘चढाओढ़’हा नाही, कोणी छोट - मोठं, कविता चांगली वाईट सिध्द करण हा ही नाही.

ही स्पर्धा आपल्या प्रतिभेला आव्हान आहे, सृजनशक्तीला आवाहन आहे.

निवड्क कविता नेटाक्षरीमध्ये प्रसिध्द होतील. हजारोंपर्यंत जातील. बक्षिसेही असतीलच.

लिहा मंडळी ! बघुया महाराष्ट्राच्या उद्याच्या ‘लेखण्या’ काय आहेत ते.

======================================

ªÉÉ ¨É‡½xªÉÉSÉÉ ‘®ºÉ’‡´É¹ÉªÉ ®ºÉ®ÉVÉ ‘¸ÉÞÆMÉÉ®’

======================================

तुमच्या १/२ ‘श्रृंग़ार’ कविता आम्हाला १५ एप्रिल २००९ पर्यंत marathikavitamarathispardha@gmail.com

वर पाठवा. सोबत आपल्या ओरकूट प्रोफाईलची व ब्लॉगची लिंक नक्की पाठवा.

अधिक माहिती कम्युनिटीवर मिळेल .

===

नेटाक्षरी हा साप्ताहिक अंक सध्या सुमारे ३५००० मराठी रसिकांना विनामूल्य वितरीत केला जातो. त्याव्यतिरिक्त वेबसाईट्वर व्हिजिट करून वाचणाऱ्यांची संख्या लक्षणीय आहे. आपल्याला हा अंक नियमित दर आठवड्याला विनामूल्य, मिळण्यासाठी खालील आयडी वर आपला आयडी नोंदवावा. हा अंक आपण आपल्या ईष्टमित्रांना फ़ॉरवर्ड करण्यास आमची काही हरकत नाही परंतू असे करताना आमच्या आयडीचा अंतर्भाव केल्यास आम्ही आभारी राहू . मराठी कवितेची लोकप्रियता वाढवण्यास आपला हातभार लागावा ही इच्छा. आपल्यासारख्या रसिकांच्या सहाय्याने हा अंक लवकरच एक लक्ष वाचकांपर्यंत नियमित पोहोचवण्याचा आमचा संकल्प सिद्धीस जाईल असा आम्हाला विश्वास आहे.

आपल्या सुचना ,टीका आणि सहकार्य यांचे स्वागत आहे . netaksharee@gmail.com